

# РЕШЕНИЕ

№ 7351

гр. София, 02.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,**  
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ева Пелова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5550** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във вр. с чл. 91 от АПК.

Образувано е по жалба на В. А. Л., чрез адв. Е. М. А., срещу Заповед № 18-3514/01.04.2022 г., издадена от началника на СГКК - [населено място].

С обжалвания акт, на основание чл.91, ал.1 от АПК, е оттеглена Заповед № 18-3149/25.03.2022 г. на началник СГКК – [населено място], с която, на осн. чл.54, ал.4, във вр. с чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР, е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри / КККР / на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със заповед №РД-18-39/20.07.2011г. на изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 01.09.2016г., съгласно скица-проект №15-25187/13.01.2022г., състоящо се в промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.2818.616 в съответствие с границите на УПИ ХХ - 616, кв.38 по регулационния план на м. „ж.к. О.“, одобрена със заповед № РД-50-09-300/19.05.1986г. на главния архитект на [населено място].

В жалбата са изложени доводи за нищожност/незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като не са налице предпоставките за упражняване на правото на отзив от административния орган, издател на акта, доколкото подаденото от Министерство на отбраната възражение няма характер на жалба срещу оттеглената заповед. Прави се искане за прогласяване нищожността на оспорената заповед, алтернативно – нейната

отмяна. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – началник СГКК – [населено място], редовно призван, не се представлява. В депозирано писмено становище по същество на делото се навеждат съображения за неоснователност и недоказаност на жалбата. Сочи се, че, по повод исканото изменение на КККР от страна на жалбоподателите, е постъпило възражение от Министерство на отбраната, с което като собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.2818.616 с площ 54 654 кв.м., съгласно Акт за частна държавна собственост №49/12.07.2016г., възразявал срещу изменението, като представял заповед № РА-50-979/18.12.2020 г. на главния архитект на Столична община, с която било разрешено изработване на проект за изменение на подробен устройствен план-изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ с териториален обхват УПИ I-729 – „за ЖС, КОО, ПГ и паркинги“, кв. 38, м. „О.-1“, поземлени имоти с идентификатори 68134.2818.616 и 68134.2818.615 и изменение на прилежащата улична регулация в участъка между о.т.80 до о.т.21. Според ответника, във възражението било посочено, че в този участък, според проекта, регулационната линия съвпадала с имотната граница и че след влизане в сила на проекта на ПУП-ИПРЗ, щяло да се наложи нова промяна по настоящата имотна граница. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатския хонорар.

Заинтересованите страни – район „В.“ – Столична община, Министерство на отбраната и М. С. Г. - редовно призвани, не се явяват и не изпращат процесуални представители; В. А. Л. се представлява от адв. А.; А. М. М. като наследник на починалата си майка Денка В. И., се представлява от адв. А..

Адв. А. моли обжалваният административен акт да бъде отменен поради липса на правно и фактическо основание за неговото издаване. Поддържа изложените в жалбата мотиви. Прави искане за присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. В представени и приложени по делото писмени бележки адв. А. подробно излага доводи за нищожност/незаконосъобразност на оспорената заповед.

Министерство на отбраната е изпратило писмен отговор, в който се сочи, че се поддържа изразеното становище до СГКК – [населено място], с техен рег. №20-40-135/29.03.2022г., че същото представлява изразяване на мнение относно целесъобразността на исканото изменение на кадастралната карта предвид издадената Заповед № РА-50-979/18.12.2020 г. на главния архитект на Столична община.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред началника на СГКК – [населено място] е започнало по заявление вх. № 01-116/04.01.2022 г. от Х. М. Д., като пълномощник на В. А. Л. за изменение на КККР, засягащо поземлени имоти с идентификатори 68134.2818.615, 68134.2818.616, 68134.2818.4535 и 68134.2818.4616, находящи се в [населено място], район „В.“, изразяващо се в промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.2818.616 в съответствие с границите на УПИ ХХ - 616, кв.38 по регулационния план на м. „ж.к. О.“, одобрена със заповед № РД-50-09-300/19.05.1986г. на главния архитект на [населено място], съгласно проект на правоспособно лице по ЗКИР и приложени документи.

За започналата процедура, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК, са уведомени

заинтересованите лица, вписани в КРНИ като собственици на имотите, засегнати от изменението, и е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката.

На 25.03.2022г. началника на СГКК – [населено място] издал Заповед № 18-3149, с която, на осн. чл.54, ал.4, във вр. с чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР, е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри / КККР / на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед №РД-18-39/20.07.2011г. на изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 01.09.2016г., съгласно скица-проект №15-25187/13.01.2022г., състоящо се в промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.2818.616 в съответствие с границите на УПИ ХХ - 616, кв.38 по регулационния план на м. „ж.к. О.“, одобрена със заповед № РД-50-09-300/19.05.1986г. на главния архитект на [населено място], съгласно проект на правоспособно лице и приложени документи, за която заинтересованите страни били уведомени.

На 31.03.2021г. в СГКК – [населено място] е постъпило уведомление рег. №02-367 от Министерство на отбраната /техен рег. №20-40-135/29.03.2022г./, в което се посочвало, че с изменението на КККР, видно от приложената скица-проект се засягат имотните граници на имот с идентификатор 68134.2818.4616, в управление на Министерството на отбраната. В уведомлението се излагали твърдения, че за този имот Министерството на отбраната било процедурало проект за изменение на подробния устройствен план, за което била издадена заповед № РА-50-979/18.12.2020 г. на главния архитект на Столична община за разрешаване изработване на „проект за изменение на подробния устройствен план-изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ с териториален обхват УПИ I-729 – „за ЖС, КОО, ПГ и паркинги“, кв. 38, м. „О.-1“, поземлени имоти с идентификатори 68134.2818.4515 и 68134.2818.4516, изменение на прилежащата улична регулация в участъка между о.т.80 до о.т.21. Представено било копие на заповед № РА-50-979/18.12.2020 г. на главния архитект на Столична община.

Като приел, въз основа на горното уведомление на Министерство на отбраната, че от страна на ведомството се изразява възражение срещу одобреното изменение на КККР, както и че са представени нови доказателства, които не са били известни на ответника към момента на издаване на Заповед № 18-3149/25.03.2022 г., административният орган е счел, че са налице предпоставките по чл. 91 от АПК да преразгледа въпроса и оттегли сам издаденият административен акт. С оглед на това, началникът на СГКК – [населено място] е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 18-3514/01.04.2022 г., с която на основание чл.91, ал.1 от АПК оттеглил своя Заповед № 18-3149/25.03.2022 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващите се явяват заинтересовани лица по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, като носители на вещно право върху недвижим имот, предмет на одобреното изменение.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.91, ал.1 от АПК, съгласно който в 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на

жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни. Правото на отзив на административния орган по чл.91, ал.1 от АПК не е вид контрол по административен ред, а законова възможност на органа, като издател на обжалвания акт, сам да го оттегли, отмени или измени при наличие на предвидените за това предпоставки.

Оспорената в настоящото съдебно производство Заповед № 18-3514/01.04.2022 г. на началника на СГКК – [населено място], с която е оттеглена Заповед № 18-3149/25.03.2022 г. на началника на СГКК – [населено място], е издадена на основание чл.91, ал.1 от АПК, предвид постъпило уведомление рег. №02-367/31.03.2022г. от Главен директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ към Министерство на отбраната, в което се посочва, че с изменението на КККР се засягат имотните граници на имот с идентификатор 68134.2818.4616, в управление на Министерството на отбраната“. В уведомлението се излагат твърдения, че за този имот Министерството на отбраната е процедирало проект за изменение на подробния устройствен план, за което била издадена № РА-50-979/18.12.2020 г. на главния архитект на Столична община за разрешаване изработване на „проект за изменение на подробния устройствен план-изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ с териториален обхват УПИ I-729 – „за ЖС, КОО, ПГ и паркинги“, кв. 38, м. „О.-1“, поземлени имоти с идентификатори 68134.2818.4515 и 68134.2818.4516, изменение на прилежащата улична регулация в участъка между о.т.80 до о.т.21. В това уведомление се посочва още, че в този участък регулационната линия съвпада с имотната граница, поради което, след като проекта на ПУП-ИПРЗ влезе в сила, ще се наложи нова промяна по настоящата имотна граница, поради което от ведомството считат, че не е целесъобразно да бъде одобрено исканото изменение на КККР.

В Решение № 9713 от 16.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 1867/2020 г., II о., е прието, че по принцип текстът на чл. 91 от АПК дава възможност на административния орган, издател на акта, да коригира решението си чрез собствен самоконтрол. В резултат на преразглеждането той може да оттегли оспорения акт, да отмени, измени или да издаде съответния акт или документ. Самата формулировка на законната норма е „оспореният акт“. Това сочи на изискването пред административния орган да е подадена редовна жалба или протест, които пораждат своя деволутивен и суспензивен ефект. В 7 - дневен срок от подаването на редовна, сезираща по - горестоящ административен орган или съда жалба, издателят на административния акт може да преразгледа невлезлия в сила акт. Ако не намери основание за преразглеждане, е длъжен да изпрати жалбата или протеста на компетентния по - горестоящия административен орган или съда. Има се предвид жалба, в случая, отправена до съда, която може да бъде разгледана от административния орган като издател на акта. При наличие на редовна жалба срещу постановления административен акт, годна да предизвика преразглеждането му, е налице едната предпоставка за това и съответно материално правна компетентност на органа да се произнесе по чл.91, ал.1 от АПК. Т.е. законодателят, предоставяйки правото на отзив на административния орган, не е направил разграничение, въпреки мястото на нормата, между сезирането с редовна жалба на по – горестоящ орган или на съда. В случая при наличие на редовна жалба срещу постановления

административен акт, годна да предизвика преразглеждането му, е налице едната предпоставка за това и съответно материално правна компетентност на органа да се произнесе по чл. 91 ал. 1 от АПК. В случая обаче липсва жалба с такова искане. Възражението, въз основа на което се е произнесъл административния орган е само твърдението за липса на целесъобразност да бъде одобрено исканото изменение на КККР предвид издадената № РА-50-979/18.12.2020 г. на главния архитект на Столична община, с която е разрешено да се изработи проект за изменение на ПУП-ИПРЗ с териториален обхват УПИ I-729 – „за ЖС, КОО, ПГ и паркинги“, кв. 38, м. „О.-1“, поземлени имоти с идентификатори 68134.2818.4515 и 68134.2818.4516 и изменение на прилежащата улична регулация в участъка между о.т.80 до о.т.21, защото след като проекта на ПУП-ИПРЗ влезе в сила, ще се наложи нова промяна по настоящата имотна граница.

Съгласно разпоредбата на чл.91, ал.1 от АПК в 7-дневен срок от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт като уведоми за това заинтересованите страни. Новият акт подлежи на оспорване по реда на АПК. Съдът намира цитираната разпоредба за неприложима в конкретния случай, тъй като Заповед № 18-3149/25.03.2022 г. на началника на СГКК – [населено място], не е била оспорена към момента на нейното издаване. А дори и след като е приел, че уведомлението на Министерство на отбраната е представлявало възражение/жалба срещу Заповед № 18-3149/25.03.2022 г. на началника на СГКК – [населено място], издадена на основание чл.54, ал.4, във вр. с чл.54, ал.1 от ЗКИР, административният орган е следвало да я придвижи, ведно с административната преписка, до съответния административен съд /на осн. чл.54, ал.6 от АПК/, а не да решава сам въпроса, тъй като по арг. на чл.82, ал.1, т.6 от АПК, същата не подлежи на оспорване по административен ред.

Предвид гореизложеното, незаконосъобразно административният орган е използвал последиците на чл. 91 от АПК спрямо фактическа обстановка, която не може да се подведе под хипотезата на тази норма. Поради което оспорената Заповед № 18-3103/18.03.2022 г., издадена от началника на СГКК-гр. С., следва да бъде обявена за нищожна, като постановена при липса на правомощия за издаването ѝ.

Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания - аргумент от разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК / „Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските“/. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по - късен момент. Отговорността за разноски е определена от допълнителни изисквания - съдът да бъде изрично сезиран с искане в тази насока, искането да бъде подкрепено с доказателства за действително направени разноски и да бъде предявен списък с разноските. В настоящия случай, по делото не са приложени доказателства за направените от жалбоподателите разноски за адвокатско възнаграждение. Поради което, искането на адв. Е. М. А. за присъждане на направените разноски по делото за адвокатско възнаграждение, следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА жалба на В. А. Л. НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 18-3514/01.04.2022 г., издадена от началника на СГКК - [населено място].

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Е. М. А. за присъждане на направените разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: